

Sygn. akt V U 269/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu 21 grudnia 2020 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 sierpnia 2019 roku, znak (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 maja 2019 roku do 13 czerwca 2019 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) S.A. oraz stwierdza brak obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego za wyżej wymieniony okres.

Sygn. akt V U 269/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 sierpnia 2019 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu D. K. wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 29 maja 2019 roku do 13 czerwca 2019 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) S.A. oraz zobowiązał go do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za ww. okres w kwocie 2 241,44 zł wraz odsetkami od doręczenia decyzji. ZUS wskazał, iż ubezpieczony, mimo podjętej próby wezwania, nie stawiał się na badanie 11 czerwca 2019 roku, które miało zostać przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS, czym naruszył art. 17 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Organ rentowy dodał, że wyjaśnienia ubezpieczonego dotyczące jego nieobecności w domu nie zostały uwzględnione.

W odwołaniu od ww. decyzji ubezpieczony podniósł, iż listonosz nie dostarczył mu wezwania na badanie osobiście, a zostawione awizo jego brat przypadkowo wyrzucił wraz z reklamami. Ubezpieczony zaznaczył, że w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim cały czas przebywał w domu, a wyjątkowo uczęszczał na rehabilitację.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony D. K. jest zatrudniony w (...) S.A. i z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym. W okresie od 29 maja 2019 roku do 13 czerwca 2019 roku ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim z powodu złamanej nogi. Ubezpieczony mieszka wraz z bratem i partnerką w mieszkaniu w J.. W celu przeprowadzenia kontroli odnośnie

prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy oraz wystawionego z tego tytułu zaświadczenia lekarskiego, ubezpieczony został wezwany na badania przez lekarza orzecznika ZUS, które miało zostać przeprowadzone 11 czerwca 2019 roku. Listonosz nie dostarczyła ubezpieczonemu przesyłki osobiście. Praktyką stosowaną przez tamtejszego listonosza było dzwonienie na domofon z informacją o przesyłce albo zostawianie awizo. Podczas próby doręczenia wezwania, ubezpieczony nie słyszał dzwonku na domofon, gdyż słuchał muzyki, audiobooków, filmów używając słuchawek. Przesyłka była awizowana 5 czerwca 2019 roku oraz 13 czerwca 2019 roku. Awizo zostało przypadkowo wyrzucone do śmieci wraz z niepotrzebnymi reklamami przez jednego z domowników ubezpieczonego. W spornym okresie ubezpieczony przebywał z miejsca zamieszkania, które opuszczał jedynie, gdy wychodził na spacer z psem czy w celu uczestniczenia w zleconej mu rehabilitacji, która w czerwcu odbywała się codziennie. W spornym okresie, ubezpieczony użyczył partnerce swój telefon komórkowy z uwagi na to, że ona swój zniszczyła, a potrzebowała nawigacji GPS'a. Ubezpieczonemu nie był potrzebny telefon, bo był z nim w kontakt przez kanał społecznościowy.

Dowód: akta organu rentowego: wydruk ze strony e-monitoring Poczta Polska, wyjaśnienie ubezpieczonego, pismo (...) S.A. z 29.07.2019r.,

zeznania świadka P. B. k. 46v., zeznania świadka M. K. k. 46v., przesłuchanie ubezpieczonego k.47

Decyzją z 14 sierpnia 2019 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu D. K. wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 29 maja 2019 roku do 13 czerwca 2019 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) S.A. oraz zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za ww. okres w kwocie 2 241,44 zł wraz odsetkami od doręczenia decyzji.

Dowód: akta organu rentowego: decyzja ZUS z 14.08.2019r. wraz z protokołem

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, a także w oparciu o przesłuchanie ubezpieczonego i zeznania świadków, które wraz z pozostałymi dowodami tworzyły spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017r. poz. 1368 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Niewątpliwie organ rentowy ma prawo kontrolować zasadność wystawiania zaświadczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy co wynika z art. 59 ww. ustawy. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela stanowisko Sądu Najwyższego zgodnie z którym w granicach dyspozycji art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej sądy meriti oceniają tylko to, czy ubezpieczony **uniemożliwił z przyczyn zawinionych** przeprowadzenie badań kontrolnych w wyznaczonym przez organ ubezpieczeń społecznych w sposób prowadzący do wydania decyzji o utracie ważności zaświadczenia lekarskiego i usprawiedliwiający wydanie decyzji o braku prawa do zasiłku lub decyzji o zwrocie pobranych nienależnie z winy ubezpieczonego, w tym wskutek uniemożliwienia badań kontrolnych i utraty prawa do zasiłku **od dnia następującego po dniu wyznaczonych badań** (postanowienie SN z 7.03.2019r. III UZP 1/18).

Na mocy art. 17 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego **za cały okres tego zwolnienia**.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe niezdolność ubezpieczonego do pracy w spornym okresie była związana ze złamaną nogą. ZUS przesyłając przesyłkę przez operatora pocztowego na prawidłowy adres, podjął próbę wezwania ubezpieczonego na badanie lekarskie, które miało zostać przeprowadzone przez lekarza orzecznika

ZUS. Jednakże powyższe wezwanie nie zostało doręczone ubezpieczonemu w sposób umożliwiający mu zapoznanie się z jego treścią we właściwym czasie. Listonosz nie dostarczył ubezpieczonemu wezwania osobiście. O ile było zostawione awizo to zostało prawdopodobnie przypadkowo wyrzucone przez innych domowników ubezpieczonego wraz z produktami reklamowymi. W związku z tym nie można było wymagać, by ubezpieczony stawiał się na termin badania o którym nie wiedział.

Organ rentowy natomiast w żaden sposób nie wykazał, aby ubezpieczony wykorzystywał zwolnienie niezgodnie z jego celem. W ocenie Sądu, samo nieodebranie wezwania przez ubezpieczonego nie świadczyło o tym, że nie przebywał w tym czasie w domu. Zdaniem Sądu nie można przyjąć, iż osoba przebywająca na zwolnieniu lekarskim, która nie odbiera dostarczanej korespondencji wykorzystuje zwolnienie niezgodnie z przeznaczeniem bowiem osoba niezdolna do pracy może faktycznie przebywać w miejscu zamieszkania, a na skutek prozaicznych spraw np. nie usłyszenia dźwięku domofonu, nie otworzyć listonoszowi drzwi. Nadto, oczywistym jest, że osoba przebywająca na zwolnieniu lekarskim nie musi sprawdzać codziennie skrzynki pocztowej. Przedstawiona przez ubezpieczonego argumentacja co do powodu nieodebrania korespondencji jest zdaniem Sądu przekonująca. Sąd zwraca również uwagę, iż organ rentowy nie podjął próby dowodzenia swych twierdzeń, chociaż to na nim spoczywał ciężar dowodowy. W tym szczególnym kontekście nieuprawnione jest rozszerzająca interpretacja organu, który zamiast ewentualnie badać przesłanki z art. 59 ustawy zasiłkowej mogącej w konsekwencji spowodować odmówienie prawa do zasiłku od dnia następnego po dniu badania, podnosi przesłankę z art. 17 ustawy zasiłkowej, nie wykazując przy tym jednak żadnej inicjatywy dowodowej.

Reasumując, nie zostało wykazane przez organ, że ubezpieczony uniemożliwił w sposób zawiniony przeprowadzenie kontroli czy że wykorzystywał zwolnienia niezgodnie z jego celem. Wobec powyższego, Sąd uznał, iż nieobecność ubezpieczonego na kontroli była usprawiedliwiona.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że przepis art. 44 § 1 pkt 1 k.p.a. wskazuje, iż w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 k.p.a., w przypadku doręczania pisma przez operatora pocztowego, operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata (§ 2). W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia (§ 3). Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (§ 4).

Jednocześnie, zgodnie z podzielanym przez Sąd orzekającym stanowiskiem Sądu Najwyższego, fikcję doręczenia zastępczego strona może obalić, jeżeli wykaże, że z przyczyn od niej niezależnych o przesyłce nie wiedziała. Innymi słowy, jest to domniemanie prawne skutecznego doręczenia pisma, które może być obalone przez wykazanie, że adresat o nadejściu przesyłki nie wiedział lub nie miał możliwości jej odebrania (zob. post. Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2014 r., I CSK 289/13, LEX nr 1467217).

A zatem jeśli przesyłkę zawierającą wezwanie ubezpieczonego na kontrolę zwolnienia można – w świetle ww. przepisów- za skutecznie doręczoną uznać dopiero w dniu 25 czerwca 2019 roku, to oznacza, że nastąpiło to już po terminie wyznaczonego badania. Ubezpieczony nie został więc prawidłowo wezwany na badanie.

Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 29 maja 2019 roku do 13 czerwca 2019 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) S.A. oraz stwierdził brak obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego za wyżej wymieniony okres.